

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 796

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 18 septembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 26 din 23 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său	2–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.339. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2018 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 26

din 23 ianuarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă în Dosarul nr. 17.698/301/2016 și care constituie obiectul Dosarului nr. 2.854D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 2.894D/2016, nr. 2.923D/2016, nr. 2.984D/2016, nr. 2.985D/2016, nr. 59D/2017 și nr. 1.691D/2017, având ca obiect excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său, excepții ridicate de Societatea UniCredit Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 19.095/215/2016 al Judecătoria Craiova — Secția civilă, de Sandu Capră Mihai, Sandu Capră Gabriela și Sandu Capră Andru în Dosarul nr. 4.263/314/2016 al Judecătoria Suceava, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București și de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 14.864/302/2016 și în Dosarul nr. 14.913/302/2016 ale Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Kredyt Inkaso Porfolio Investments (Luxemburg) — S.A. și Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca, precum și de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank (România) și S.C. Credit Europe Bank NV (Amsterdam), în Dosarul nr. 23.905/245/2016 și în Dosarul nr. 19.227/245/2016 ale Judecătoria Iași — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.894D/2016, nr. 2.923D/2016, nr. 2.984D/2016, nr. 2.985D/2016, nr. 59D/2017 și nr. 1.691D/2017 la Dosarul nr. 2.854D/2016, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în acord cu jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 și Decizia nr. 701 din 7 noiembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 11 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.698/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.854D/2016.

8. Prin Încheierea din 26 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 19.095/215/2016, **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 alin. (1), (3) și (5), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Legea 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.894D/2016.

9. Prin Încheierea din 2 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.263/314/2016, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.923D/2016.

10. Prin Încheierea din 31 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.864/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016, în general, și a celor ale art. 8 alin. (5) din această lege, în special.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.984D/2016.

11. Prin Încheierea din 31 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.913/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și art. 6 raportate la art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.985D/2016.

12. Prin Încheierea din 7 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 23.905/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 59D/2017.

13. Prin Încheierea din 20 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 19.227/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3,**

art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.

Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.691D/2017.

14. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, din oficiu, de Societatea UniCredit Bank — S.A. din București, de Sandu Capră Mihai, Sandu Capră Gabriela și Sandu Capră Andru, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București, de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, din oficiu, de Societatea Kredyt Inkaso Porfolio Investments (Luxemburg) — S.A. și Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca, precum și de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank NV Amsterdam, în cauze în care s-au formulat, de către profesioniști, contestații privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată. În schimb, în dosarele nr. 2.984D/2016 și nr. 59D/2017, instanța judecătorească a fost sesizată cu soluționarea unor acțiuni formulate, în temeiul Legii nr. 77/2016, de către consumatori.

15. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia arată, în esență, că prevederile art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituția României, prin faptul că prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor aflate în derulare, respectiv unor contracte încheiate înainte de adoptarea acesteia. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, precum și Decizia nr. 57 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 21 februarie 2006, și se precizează că în expunerea de motive ce a însoțit proiectul de lege — actualmente Legea nr. 77/2016 — se arată că prin promovarea acestui act normativ se urmărește transpunerea prevederilor Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului. Or, chiar în art. 43 alin. (1) al Directivei 2014/17/UE, se prevede expres că aceasta nu are caracter retroactiv și că „prezenta directivă nu se aplică contractelor de credit existente înainte de 21 martie 2016”. De asemenea, se subliniază că art. 11 din Legea nr. 77/2016 nu se corelează cu prevederile Legii nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil în ceea ce privește aplicarea în timp a legii ce guvernează contractul de credit. Astfel, prevederile art. 3 din Legea nr. 71/2011 statuează că „*actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a Codului civil nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor*”, în timp ce, potrivit art. 102 alin. (1), „*contractul este supus dispozițiilor legii în vigoare la data când a fost încheiat în tot ceea ce privește încheierea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea sa*”.

16. Se mai apreciază că prevederile art. 3, art. 8 alin. (1), (3) și (5) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 vin în contradicție cu prevederile art. 44 alin. (1) și alin. (2) prima teză din Constituție. În esență, se arată că dreptul de proprietate este încălcat prin obligarea creditorului să accepte o altă obligație decât cea stabilită contractual. Or, conform principiului *pacta sunt servanda*, contractul are putere de lege între părți. Însă legiuitorul a înțeles să intervină în raportul juridic născut în mod legal între părți prin punerea unei alternative la executarea obligației principale (rambursare a sumei de bani împrumutate) la dispoziția împrumutatului din contractul de credit.

17. Se mai susține încălcarea prevederilor art. 16 și art. 20 din Constituție, întrucât prevederile Legii nr. 77/2016 sunt evident discriminatorii, în condițiile în care situația juridică a creditorilor garantați devine net inferioară situației juridice a celorlalți creditori, chiar creditori care au o poziție inferioară,

respectiv creditorii chirografari. Practic, creditorul ipotecar este sancționat prin Legea nr. 77/2016 doar pentru simplul motiv că a fost suficient de diligent pentru recuperarea creanței pe care o deținea față de debitor prin instituirea unei garanții.

18. Totodată, prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016 este considerat a fi neconstituțional în măsura în care exclude aplicarea mecanismului dării în plată reglementat de acest act normativ pentru acei debitori care, deși se găsesc într-o situație identică celei în care se află persoane care beneficiază de prevederile legale, sunt înlăturați din câmpul de aplicare al actului normativ pe baza unui criteriu care, prin raportare la scopul legii analizate, este aleatoriu, nejustificat obiectiv și rațional, anume faptul că împrumutul, la data contractării, a avut un quantum superior plafonului de 250.000 euro. Din jurisprudența Curții Constituționale rezultă că natura obiectivă și rațională a criteriului în funcție de care se poate aplica un tratament juridic diferențiat decurge, în principal, din scopul normei care permite o segmentare între persoanele vizate de acest scop și toate celelalte subiecte. De asemenea, având în vedere și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională a reținut că simpla existență a unui scop legitim nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a exclude discriminarea, fiind necesară și respectarea unui raport de proporționalitate între scopul urmărit și mijloacele folosite pentru a-l realiza.

19. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 și art. 6, raportate la cele ale art. 11 din Legea nr. 77/2016, invocată din oficiu de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 2.985D/2016, instanța de judecată arată că prin întregul mecanism instituit de Legea nr. 77/2016, de stingere a tuturor datoriilor debitorului prin trecerea bunului ipotecat în proprietatea creditorului, fără a se ține cont de suma care a mai rămas de restituit și de valoarea de circulație a bunului, se aduce atingere dreptului creditorului la respectarea bunurilor sale. Instanța reține că, în situația premisă reglementată de lege, căreia aceasta i se aplică, creditorul este titularul unui drept de a obține o sumă de bani de la debitor, în baza unei convenții încheiate cu acesta. Prin intrarea în vigoare a legii criticate, dreptul creditorului este plafonat de legiuitor la valoarea de circulație a bunului ipotecat, la care se adaugă sumele deja plătite de debitor. Or, prin aceea că legea se aplică indiferent de valoarea sumei rămase de plătit și indiferent de valoarea bunului ipotecat, se poate ajunge la situația în care creditorul suportă o pierdere considerabilă, cauzată de eventuala diferență dintre suma rămasă de recuperat de la debitor și valoarea imobilului ipotecat. Totodată, instanța mai apreciază că, în ceea ce privește scopul legitim, de utilitate publică, al legii, acesta nu transpare din textul actului normativ. Astfel, nu reiese din textul legii că acesta se adresează doar debitorilor aflați în dificultate financiară, pentru ajutorarea cărora s-ar justifica o intervenție, în anumite limite, ale legiuitorului, ci legea poate fi folosită de debitor independent de situația sa patrimonială, fiind suficient să aibă în derulare un contract de credit dintre cele prevăzute de lege. Or, deși situația financiară precară a anumitor persoane poate justifica un ajutor din partea statului, în cazul Legii nr. 77/2016 nu reiese în niciun fel din textul acesteia că s-ar adresa persoanelor respective. Din contră, existența unui asemenea scop de utilitate publică al legii nu poate fi susținută, scopul respectiv neexistând atât timp cât în aplicarea legii starea patrimonială a debitorului nu prezintă relevanță. În plus, ingerința instituită de lege în drepturile creditorului este disproporționată atât timp cât stingerea forțată a creanței, reglementată de Legea nr. 77/2016, nu este însoțită de garanția acordării unei compensații adecvate. Faptul că în proprietatea creditorului intră un bun imobil nu constituie în sine

o garanție suficientă a acordării justei despăgubiri, atât timp cât creanța se stinge indiferent de valoarea bunului, adică indiferent de valoarea compensației, oricât de mică ar fi aceasta în comparație cu valoarea creanței. Prin urmare, textele criticate aduc atingere art. 44 alin. (2) din Constituție.

20. **Judecătoria Craiova — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.894D/2016, opinează că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (1), (3) și (5), art. 10 alin. (1) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 este întemeiată.

21. **Judecătoria Suceava**, în Dosarul nr. 2.923D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b) din legea examinată este întemeiată.

22. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 2.984D/2016, opinează că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său este întemeiată.

23. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 59D/2017, opinează că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este întemeiată.

24. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.691D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, precum și Legea nr. 77/2016, în ansamblul său. Prevederile legale criticate, punctual, au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3): „Dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori.”;

— Art. 3: „Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.”;

— Art. 4: „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.

(2) În situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de prezenta lege debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului.”;

— Art. 5: „(1) În vederea aplicării prezentei legi, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite, în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractul de credit ipotecar, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

(3) Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia.

(4) Cu cel puțin 3 zile libere înainte de prima zi de convocare la notarul public, părțile transmit acestuia informațiile și înscrisurile necesare încheierii actului de dare în plată.

(5) Toate costurile notariale și, după caz, ale executorului judecătoresc sau ale avocatului se suportă de către debitor.”;

— Art. 6: „(1) De la data primirii notificării prevăzute la art. 5 se suspendă dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva codebitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari.

(2) În situația admiterii definitive a contestației prevăzute la art. 7, creditorul poate demara sau, după caz, relua orice procedură judiciară sau extrajudiciară atât împotriva debitorului, cât și împotriva altor garanții personali sau ipotecari.

(3) Demersurile prevăzute la art. 5 și art. 7—9 pot fi întreprinse și de codebitori, precum și de garanții personali sau ipotecari ai consumatorului principal, cu acordul acestuia sau al succesoriilor săi.

(4) Acțiunea în regres împotriva debitorului principal va putea fi formulată numai după stingerea integrală a datoriei izvorând din contractul de credit, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.”;

— Art. 7: „(1) În termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege.

(2) Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul.

(3) Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate.

(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(5) În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.

(6) În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.”;

— Art. 8: „(1) În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor.

(2) Cererea se judecă cu celeritate, cu citarea părților, de către judecătoria în circumscripția căreia domiciliază debitorul.

(3) Până la soluționarea definitivă a cererii prevăzute la alin. (1) se menține suspendarea oricărei plăți către creditor, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(4) Acțiunea prevăzută de prezentul articol este scutită de plata taxei judiciare de timbru.

(5) Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriiilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.”;

— Art. 10: „(1) La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.

(2) De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiuserul care a garantat obligația debitorului principal.”;

— Art. 11: „ În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.”

29. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) privind principiul supremației Constituției, art. 15 alin. (2) care prevede principiul neretroactivității, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul de apărare, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 45 care consacră libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 76 alin. (1) coroborat cu art. 73 alin. (3) lit. m) referitor la regimul juridic al proprietății și art. 135 privind economia, precum și prevederilor art. 1 — *Protecția proprietății*

din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în prezentele cauze, în ceea ce privește o parte dintre prevederile legale criticate din Legea nr. 77/2016, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei[...]*”, precum și din prevederile art. 29 alin. (3) din aceeași lege, potrivit căroră „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Astfel, Curtea reține ca element comun situației de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat instanța de contencios constituțional în prezentele dosare că toate contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod Civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autorii excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016 fără să se raporteze în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil („*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”) și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

31. De asemenea, faptul că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

32. În continuare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, s-a constatat că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor imprevizunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor imprevizunii, aceste prevederi de lege ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) — în componenta sa privind calitatea legii, pe cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și pe cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „precum și din devalorizarea bunurilor imobile” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională.

33. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Prin urmare, ținând cont și de faptul că

Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, a fost publicată ulterior sesizării instanței constituționale în prezentele cauze, Curtea va respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3), (5)—(6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

34. Cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea urmează a o respinge ca neîntemeiată, pentru considerentele ce vor fi prezentate în continuare. Astfel, Curtea constată că, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, a reținut că, în ceea ce privește constituționalitatea art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 nu a constatat neconstituționalitatea pură și simplă a acestor prevederi, ci a stabilit, în calitatea sa de garant al supremației Constituției (potrivit art. 142 din Legea fundamentală), condițiile în care acestea se subsumează exigențelor Constituției. Or, în cazul deciziilor interpretative, în măsura în care aspectele de neconstituționalitate deduse din motivarea autoarelor excepției de neconstituționalitate nu vizează înțelesul normei juridice care a fost exclus din sfera cadrului constituțional, Curtea a reținut că, în analiza acestora, nu este incident art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. Dimpotrivă, atunci când criticile de neconstituționalitate ale unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate.

35. Totodată, în privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, ipoteză ce forma obiectul dosarului instanței judecătorești *a quo*, Curtea a stabilit că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul imprevizunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, de sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat (a se vedea Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragraful 47).

36. În continuare, Curtea va examina pretinsa contrariedade dintre, pe de o parte, principiile și dispozițiile constituționale invocate în susținerea prezentei excepții de neconstituționalitate și, pe de altă parte, celelalte dispoziții ale Legii nr. 77/2016 criticate.

37. Curtea reține că prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 au mai format, în repetate rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, spre exemplu, deciziile nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, nr. 15 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 7 aprilie 2017, nr. 35 din

19 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 10 mai 2017, nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 22 mai 2017, nr. 94 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 4 august 2017, nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, nr. 238 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 11 august 2017, nr. 240 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 29 mai 2017, nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, nr. 358 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 3 octombrie 2017, nr. 359 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 1 noiembrie 2017, nr. 367 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 17 iulie 2017, și nr. 391 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 31 octombrie 2017.

38. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, referitoare la Legea nr. 77/2016 în ansamblul său, Curtea reține că, în paragrafele 107—108 ale Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, a constatat că autoarele excepției de neconstituționalitate susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât Legea nr. 77/2016 a fost adoptată ca o lege ordinară. Or, în condițiile în care se instituie un regim derogatoriu de la regimul general al proprietății [care este reglementat, potrivit art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, prin lege organică], această derogare trebuie operată tot printr-o lege organică. În acest context se menționează, cu titlu de exemplu, art. 8 alin. (1) din lege prin care se reglementează posibilitatea pentru instanța de judecată de a obliga creditorul să devină titular al dreptului de proprietate asupra imobilului. Așadar, critica de neconstituționalitate formulată de autoarele excepției de neconstituționalitate se raportează la problema reglementării printr-o lege ordinară, cum este Legea nr. 77/2016, a unor situații care vizează aspecte importante legate de dreptul de proprietate (precum transmiterea forțată a unui imobil în patrimoniul creditorului).

39. De asemenea, Curtea a reținut că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii imprevizunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea constată că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai redusă, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum

ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea constată că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată.

40. În continuare, Curtea observă că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, a reținut că dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 nu contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 45 privind libertatea economică, art. 73 alin. (3) lit. m) privind adoptarea legilor organice, art. 135 privind economia și ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private, iar, cu privire la dispozițiile art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană din Constituție, a constatat că nu au incidență în cauză [paragraful 130]. Autoarele excepției de neconstituționalitate repun în discuție conformitatea dispozițiilor criticate din Legea nr. 77/2016 cu o parte dintre aceste texte constituționale.

41. În urma examinării criticilor formulate de autoarele excepției din perspectiva acestor dispoziții constituționale, Curtea constată că atât considerentele, cât și soluția reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 sunt aplicabile *mutatis mutandis* în prezenta cauză.

42. În ceea ce privește criticile formulate din perspectiva respectării exigențelor impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea reamintește cele reținute în paragrafele 109—111 ale Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016. Astfel, Curtea a constatat că aspectele invocate în legătură cu art. 1 alin. (5) din Constituție vizează, mai degrabă, chestiuni care țin de interpretarea sau aplicarea legii de către instanța judecătorească sau se referă la corelarea dintre prevederi legale din acte normative diferite. Ca atare, Curtea a reținut că se critică faptul că legea nu definește noțiunea de locuință, nu stabilește în sarcina cui vor fi cheltuielile de executare silită sau nu stabilește cu claritate domeniul de aplicare prin utilizarea sintagmei „contract de credit”, nu se arată în ce măsură Codul civil este aplicabil în materia nou-reglementată, că există inadvertențe între scopul declarat în expunerea de motive și conținutul propriu-zis al legii. Se mai critică faptul că se schimbă obiectul de activitate al băncii, că se denaturează piața bancară. De asemenea, Curtea a constatat că autoarele excepției de neconstituționalitate au arătat că Legea nr. 77/2016 este neclară și că nu prevede ce se întâmplă atunci când există ipotece de ranguri diferite constituite asupra imobilului ce urmează a fi dat în plată sau ce se întâmplă atunci când imobilul este deteriorat din neglijența debitorului. Totodată, s-a ridicat și problema corelării cu dispozițiile Codului de procedură civilă în ceea ce privește regularizarea cererilor de chemare în judecată. Curtea a constatat, însă, că aceste aspecte țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanța judecătorească, analiza lor excedând competenței instanței de contencios constituțional. De asemenea, Curtea a mai reținut că s-a arătat în criticile formulate faptul că prevederile legale criticate nu sunt coroborate cu dispozițiile Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 26 iunie 2015. Însă, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că nu se poate pronunța asupra neconcordanțelor dintre diferite norme juridice, ci numai asupra înțelesului dispozițiilor legale criticate în raport cu prevederile și principiile constituționale. De exemplu, prin Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, și Decizia nr. 463 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 21 iunie 2011,

Curtea a reținut că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Prin urmare, o astfel de situație nu constituie un veritabil argument pe care să se întemeieze neconstituționalitatea prevederilor criticate, ci o eventuală contrarietate între norme legale din același domeniu sau din domenii pe care autorii excepției de neconstituționalitate le apreciază ca fiind similare. Or, coordonarea legislației în vigoare, sub aspectele menționate, este de competența autorității legiuitoare.

43. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că „Indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei imprevizunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei imprevizunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.” [paragraful 115].

44. Cu privire la critica raportată la art. 16 din Constituție referitor la principiul egalității, pe lângă cele reținute de Curte în paragraful 112 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, prin care a constatat conformitatea cu acest standard constituțional a prevederilor criticate, Curtea reamintește jurisprudența sa constantă potrivit căreia noțiunea fundamentală de *egalitate în fața legii* nu presupune că stabilirea unui tratament juridic diferențiat unor situații distincte este discriminatorie. Dimpotrivă, în acest fel se asigură deplina respectare a acestui principiu constituțional fundamental. Astfel, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, Curtea a precizat că „Egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”. Curtea a mai reținut că deosebirile obiective dintre categoria *profesioniștilor* și cea a *consumatorilor* sunt suficient de relevante și semnificative încât să justifice opțiunea legiuitorului de a le aplica un regim juridic distinct [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 10 mai 2017 (paragraful 64)].

45. În justificarea respingerii criticii referitoare la încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție de către prevederile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea a reținut, în paragraful 127 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, că acestea, sub rezerva precizărilor aduse de instanța de contencios constituțional raportate la aplicarea teoriei imprevizunii, nu reprezintă o ingerință în realizarea actului de justiție sau a dreptului la un proces echitabil, ci o aplicare justă, în spiritul bunei-credințe și a echității, a teoriei imprevizunii în faza executării silite. De asemenea, în paragraful 116 al deciziei precitate, Curtea a reținut că instituția imprevizunii aplicabilă *ope legis*, pentru toate contractele încheiate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, nu poate fi recunoscută, fiind în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

46. Aceste considerente ale Curții, referitoare la art. 21 alin. (3), își păstrează relevanța *mutatis mutandis* și în sensul respingerii criticilor ridicate în prezenta cauză, cu atât mai mult

cu cât, în prezentele excepții, singurul text criticat, din perspectiva art. 21 și 24 din Constituție, este art. 7 din Legea nr. 77/2016, a cărei constituționalitate a fost constatată, numai sub rezervă interpretativă, în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

47. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva pretensei încălcări a art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată, în paragraful 128 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că, în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014, paragraful 19), a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atribuțiile acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde expres, în cadrul alin. (1), o dispoziție specială, în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atribuțiile dreptului de proprietate. În aceste condiții, Curtea a reținut că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, paragrafele 59—60). Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile impreviziunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate”.

48. De asemenea, cu referire la prevederile art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, în Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, Curtea a reținut că, prin reglementarea procedurii dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare.

49. În acest context, Curtea reține că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul

obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din lege, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din lege. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca, pe această perioadă, contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una pre-procesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

50. În acest context, Curtea constată că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată.

51. Din cele de mai sus, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, constată că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă, intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2015, Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014, sau Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013) în condițiile în care drepturile relative, distinct de aplicarea art. 53 din Constituție, cunosc limitări implicit admise rezultate atât din evoluția și confruntarea acestora în timp (cu privire la caracterul evolutiv al conceptelor constituționale, a se vedea Decizia nr. 498 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 28 iunie 2012, și Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 286 din 28 aprilie 2015), cât și din perspectiva titularilor lor.

52. Raportat la cauza de față, Curtea constată că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 24), intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente.

53. În continuare, Curtea urmează să analizeze dacă măsura criticată este adecvată, necesară și dacă respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele individuale. În acest sens, Curtea reține că, în mod abstract, suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat.

54. De asemenea, Curtea constată că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma executării contractului — de credit în cazul de față — intervine un aspect care ține de impreviziune. Curtea observă că, din întreg arsenalul de măsuri pe care legiuitorul le avea la îndemână, a apelat la suspendarea temporară a plăților rezultate din contractul de credit, măsură ce trebuie calificată ca având un grad de intruziune moderat asupra dreptului de proprietate al creditorului, aspect dedus atât prin natura sa juridică de măsură vremelnică/provizorie, cât și din posibilitatea creditorului de a-și vedea executată creanța întru totul, în măsura în care instanța judecătorească admite contestația formulată. Desigur, astfel cum s-a precizat, această opțiune a legiuitorului nu este cea mai puțin intruzivă, ipoteză în care legiuitorul ar fi trebuit să lase instanței judecătorești competența de a decide ea însăși, eventual, prin procedura ordonanței președințiale sau suspendarea executării silită, după caz, dacă se impune măsura suspendării în mod temporar a plății sumelor de bani aferente contractului de credit. Totuși, Curtea constată că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist — consumator în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract, până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauză, care tranșează problema litigioasă dintre părți.

55. În continuare, Curtea reține că măsura criticată configurează un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare, în sensul că pune în balanță, pe de o parte, protecția imediată și nemijlocită a consumatorilor,

așadar, a unei largi sfere de persoane care, deși situate într-un raport de egalitate juridică, formală cu profesioniștii, totuși, sub aspectul puterii lor economice, apreciate în mod individual, se află într-o evidentă relație de inferioritate, și, pe de altă parte, interesul profesioniștilor de a-și vedea executate sumele de bani rezultate din contractele de credit. Intervenind în acest domeniu sensibil, legiuitorul, în marja sa de apreciere, derivată din prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, a reglementat această măsură într-un domeniu limitat (contract de credit) și în condiții restrictive (condiții de admisibilitate în marja impreviziunii), protejând, cu efect imediat și provizoriu, persoanele expuse acestui risc major intervenit în executarea contractului, risc calificat de Curtea Constituțională ca fiind unul supraadăugat. Ar fi fost contrastant cu însăși noțiunea de impreviziune ca, pe perioada în care notificarea de dare în plată este depusă, debitorul de bună-credință al obligației să fie ținut să plătească, în continuare, sume nominale de bani care, sub aspectul cuantumului lor, aduc în discuție impreviziunea, întrucât Curtea, în analiza sa, pleacă de la premisa axiomatică a art. 57 din Constituție. În aceste condiții, nu este de admis ca o realitate juridică, formală, rezultată din contractul de credit să prevaleze asupra regulilor de echitate și bună-credință care guvernează materia contractelor civile.

56. De asemenea, Curtea reține că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului, în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

57. În consecință, având în vedere cele anterior expuse, Curtea constată că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității ce trebuie să caracterizeze orice măsură etică în domeniul proprietății private.

58. Totodată, Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 77/2016, în interpretarea obligatorie dată acestora prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, permit menținerea suspendării plăților către creditorii numai în măsura în care, în cazul fiecărui contract de credit în parte, sunt îndeplinite criteriile obiective, respectiv condițiile existenței impreviziunii, și care vor fi evaluate în condiții de independență și imparțialitate de către instanțele de judecată. În acest fel, creditorii beneficiază de suficiente garanții că dreptul lor de proprietate nu poate fi atins, în substanța sa, prin reglementarea, în favoarea debitorilor, a prerogativei prevăzute de art. 5 alin. (1), coroborat cu art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016.

59. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea a reținut, de asemenea în Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017 [paragraful 65], că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii —, legiuitorul constituind însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cel al liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principii

libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.”

60. În plus, prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 22 mai 2017, Curtea a constatat că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o

măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Mai mult, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

61. Cu privire la criticile formulate în această excepție de neconstituționalitate din perspectiva prevederilor art. 53 din Constituție, Curtea constată că, pentru identitate cu rațiunea avută în vedere în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, acestea nu au incidență în soluționarea acestora (paragraful 130).

62. Prin urmare, Curtea va respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016.

63. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, cu privire la celelalte dispoziții legale,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din același act normativ, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată în Dosarul nr. 17.698/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea UniCredit Bank — S.A. din București, în Dosarul nr. 19.095/215/2016 al Judecătoriei Craiova — Secția civilă, de Sandu Capră Mihai, Sandu Capră Gabriela și Sandu Capră Andru în Dosarul nr. 4.263/314/2016 al Judecătoriei Suceava, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București și de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 14.864/302/2016 și în Dosarul nr. 14.913/302/2016 ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Kredyt Inkaso Porfolio Investments (Luxemburg) — S.A. și Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca, precum și de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank NV Amsterdam, în Dosarul nr. 23.905/245/2016 și în Dosarul nr. 19.227/245/2016 ale Judecătoriei Iași — Secția civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5) și (6) și ale art. 8 alin. (1)—(4) din același act normativ, excepție ridicată de aceleași părți sau din oficiu în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești și constată că prevederile art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la celelalte prevederi ale aceluiași act normativ, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătoriei Craiova — Secția civilă, Judecătoriei Suceava, Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și Judecătoriei Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 ianuarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2018 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV

Având în vedere Referatul Direcției economice nr. 34.227 din 3.09.2018 prin care se propune spre aprobare bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2018 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV,

în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 449/2003 privind organizarea și funcționarea Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2018 al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și care se finanțează din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Centrul Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT PE ANUL 2018**al Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului
din Transporturi Navale — CERONAV**

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	80.388,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	23.369,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	23.369,00
30.00			C1. VENITURI DIN PROPRIETATE	406,00
30.10			VENITURI DIN PROPRIETATE	146,00
	05		Venituri din concesiuni și închirieri	146,00
31.10			VENITURI DIN DOBÂNZI	260,00
	03		Alte venituri din dobânzi	260,00
33.00	10		C2.VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	22.963,00
33.10			VENITURI DIN PRESTĂRI DE SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	22.963,00
	17		Venituri din organizări de cursuri de calificare și conv.profesională	22.954,00
	50		Alte venituri din prestări de servicii și alte activități	9,00
40.10			III. OPERAȚIUNI FINANCIARE	55.287,00
	15		Sume utilizate din excedentul anului precedent pentru efectuarea de cheltuieli	55.287,00
42.00	10		IV. SUBVENȚII	-
42.10			SUBVENȚII DE LA ALTE ADMINISTRAȚII	-
	39		Subvenții de la bugetul de stat către instituții publice finanțate parțial sau integral din venituri proprii pentru proiecte finanțate din FEN postaderare	-
48.10			SUME PRIMITE DE LA UE/ALȚI DONATORI ÎN CONTUL PLĂȚILOR EFECTUATE ȘI PREFINANȚĂRI AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014-2020	1.732,00
	01		Fondul European de Dezvoltare Regională	1.712,00
	16		Alte facilități și instrumente postaderare	20,00
84.10	50		CHELTUIELI TOTAL	
			I. Credite de angajament	80.388,00
			II. Credite bugetare	80.388,00
01			CHELTUIELI CURENTE	
			I. Credite de angajament	25.101,00
			II. Credite bugetare	25.101,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	
			I. Credite de angajament	14.752,00
			II. Credite bugetare	14.752,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	
			I. Credite de angajament	14.235,00
			II. Credite bugetare	14.235,00
		01	Salarii de bază	
			I. Credite de angajament	11.561,00
			II. Credite bugetare	11.561,00
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	
			I. Credite de angajament	1.718,00
			II. Credite bugetare	1.718,00
		06	Alte sporuri	
			I. Credite de angajament	635,00
			II. Credite bugetare	635,00
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	
			I. Credite de angajament	177,00
			II. Credite bugetare	177,00
		13	Indemnizații de delegare	
			I. Credite de angajament	144,00
			II. Credite bugetare	144,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
			I. Credite de angajament	6,00
			II. Credite bugetare	6,00
		06	Vouchere de vacanță	
			I. Credite de angajament	6,00
			II. Credite bugetare	6,00
	10.03		Contribuții	
			I. Credite de angajament	511,00
			II. Credite bugetare	511,00
		01	Contribuții de asigurări sociale de stat	
			I. Credite de angajament	148,00
			II. Credite bugetare	148,00
		02	Contribuții de asigurări de șomaj	
			I. Credite de angajament	5,00
			II. Credite bugetare	5,00
		03	Contribuții de asigurări sociale de sănătate	
			I. Credite de angajament	49,00
			II. Credite bugetare	49,00
		04	Contribuții de asigurări pentru accidente de muncă	
			I. Credite de angajament	2,00
			II. Credite bugetare	2,00
		06	Contribuții pentru concedii și indemnizații	
			I. Credite de angajament	8,00
			II. Credite bugetare	8,00
		07	Contribuția asiguratorie pentru muncă	
			I. Credite de angajament	299,00
			II. Credite bugetare	299,00
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	
			I. Credite de angajament	8.081,00
			II. Credite bugetare	8.081,00
	20.01		Bunuri și servicii	
			I. Credite de angajament	4.871,00
			II. Credite bugetare	4.871,00
		01	Furnituri de birou	
			I. Credite de angajament	146,00
			II. Credite bugetare	146,00
		02	Materiale pentru curățenie	
			I. Credite de angajament	96,00
			II. Credite bugetare	96,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	
			I. Credite de angajament	763,00
			II. Credite bugetare	763,00
		04	Apă, canal și salubritate	
			I. Credite de angajament	160,00
			II. Credite bugetare	160,00
		05	Carburanți și lubrifianți	
			I. Credite de angajament	163,00
			II. Credite bugetare	163,00
		06	Piese de schimb	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		07	Transport	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	
			I. Credite de angajament	95,00
			II. Credite bugetare	95,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	
			I. Credite de angajament	1.634,00
			II. Credite bugetare	1.634,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	
			I. Credite de angajament	1.814,00
			II. Credite bugetare	1.814,00
	20.02		Reparații curente	
			I. Credite de angajament	700,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
			II. Credite bugetare	700,00
	20.04		Medicamente și materiale sanitare	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		01	Medicamente	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		02	Materiale sanitare	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	
			I. Credite de angajament	320,00
			II. Credite bugetare	320,00
		01	Uniforme și echipament	
			I. Credite de angajament	100,00
			II. Credite bugetare	100,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	
			I. Credite de angajament	20,00
			II. Credite bugetare	20,00
		30	Alte obiecte de inventar	
			I. Credite de angajament	200,00
			II. Credite bugetare	200,00
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	
			I. Credite de angajament	776,00
			II. Credite bugetare	776,00
		01	Deplasări interne, detașări, transferări	
			I. Credite de angajament	300,00
			II. Credite bugetare	300,00
		02	Deplasări în străinătate	
			I. Credite de angajament	476,00
			II. Credite bugetare	476,00
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	
			I. Credite de angajament	50,00
			II. Credite bugetare	50,00
	20.12		Consultanță și expertiză	
			I. Credite de angajament	50,00
			II. Credite bugetare	50,00
	20.13		Pregătire profesională	
			I. Credite de angajament	307,00
			II. Credite bugetare	307,00
	20.14		Protecția muncii	
			I. Credite de angajament	110,00
			II. Credite bugetare	110,00
	20.25		Cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale	
			I. Credite de angajament	30,00
			II. Credite bugetare	30,00
	20.30		Alte cheltuieli	
			I. Credite de angajament	867,00
			II. Credite bugetare	867,00
		01	Reclamă și publicitate	
			I. Credite de angajament	17,00
			II. Credite bugetare	17,00
		02	Protocol și reprezentare	
			I. Credite de angajament	50,00
			II. Credite bugetare	50,00
		03	Prime de asigurare non-viață	
			I. Credite de angajament	85,00
			II. Credite bugetare	85,00
		07	Fondul Președintelui/Fondul conducătorului instituției publice	
			I. Credite de angajament	15,00
			II. Credite bugetare	15,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	
			I. Credite de angajament	700,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
			II. Credite bugetare	700,00
57			Titlul IX. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	
			I. Credite de angajament	615,00
			II. Credite bugetare	615,00
	57.02		Ajutoare sociale	
			I. Credite de angajament	615,00
			II. Credite bugetare	615,00
		01	Ajutoare sociale în numerar	
			I. Credite de angajament	600,00
			II. Credite bugetare	600,00
		03	Tichete de creșă și tichete sociale pentru grădiniță	
			I. Credite de angajament	15,00
			II. Credite bugetare	15,00
58			Titlul X. PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014-2020	
			I. Credite de angajament	1.653,00
			II. Credite bugetare	1.653,00
	58.01		Programe din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)	
			I. Credite de angajament	1.602,00
			II. Credite bugetare	1.602,00
		01	- Finanțare națională	
			I. Credite de angajament	239,00
			II. Credite bugetare	239,00
		02	- Finanțare externă nerambursabilă	
			I. Credite de angajament	1.358,00
			II. Credite bugetare	1.358,00
		03	- Cheltuieli neeligibile	
			I. Credite de angajament	5,00
			II. Credite bugetare	5,00
	58.16		Alte facilități și instrumente postaderare	
			I. Credite de angajament	51,00
			II. Credite bugetare	51,00
		01	- Finanțare națională	
			I. Credite de angajament	13,00
			II. Credite bugetare	13,00
		02	- Finanțare externă nerambursabilă	
			I. Credite de angajament	37,00
			II. Credite bugetare	37,00
		03	- Cheltuieli neeligibile	
			I. Credite de angajament	1,00
			II. Credite bugetare	1,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	
			I. Credite de angajament	55.287,00
			II. Credite bugetare	55.287,00
71			Titlul XIII. ACTIVE NEFINANCIARE	
			I. Credite de angajament	55.287,00
			II. Credite bugetare	55.287,00
	71.01		Active fixe	
			I. Credite de angajament	54.801,00
			II. Credite bugetare	54.801,00
		01	Construcții	
			I. Credite de angajament	36.081,00
			II. Credite bugetare	36.081,00
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	
			I. Credite de angajament	17.733,00
			II. Credite bugetare	17.733,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	
			I. Credite de angajament	348,00
			II. Credite bugetare	348,00
		30	Alte active fixe	
			I. Credite de angajament	639,00
			II. Credite bugetare	639,00
	71.03		Reparații capitale aferente activelor fixe	

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
			I. Credite de angajament	486,00
			II. Credite bugetare	486,00
72			Titlul XIV. ACTIVE FINANCIARE	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
	72.01		Active financiare	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		01	Participarea la capitalul social al societăților comerciale	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018:

- 1) Număr mediu de personal: 160 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 7.232 lei(RON)/salariat;
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 109 mii lei);
- 4) În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile membrilor Consiliului de Conducere și alte drepturi plătite unor persoane din afara unității (suma de 177 mii lei), precum și indemnizațiile de delegare (suma de 150 mii lei).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 096610